

ΜΗΝΑΣ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
1990 ΕΤΟΣ 2ου
ΑΡΙΘΜΟΣ
ΦΥΛΛΟΥ 20

Η
Φ
Ω
Ν
Η

ΛΑΚΚΑΣ ΤΗΣ ΣΟΥΛΙΟΥ

ΤΑΧΥΔΕΛΤΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΔΕ-
ΞΑΝΘΟΥ 62 Τ.Κ.
45333
ΤΗΛ. 37662

ΤΟΠΙΚΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΧΛΑΔΕΑΣ

ΤΟ ΟΔΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ Η ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΟΥ

Από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης του τόπου μας πληροφορηθήκαμε ότι θα συνεχισθεί η κατασκευή του οδικού δικτύου στην περιοχή της Λάκκας Σουλίου και θα ολοκληρωθεί.

Τριακόσια εκατομμύρια διατίθενται για τον σκοπό αυτό από την πολιτεία. Το Νομαρχιακό Ταμείο Ιωαννίνων θα χρηματοδοτήσει το έργο κατασκευής του δρόμου από το χωριό Σμυρτιά Λάκκας Σουλίου μέχρι το χωριό Σερζιανά, το ακραίο σημείο, όπου τα όρια των Νομών Ιωαννίνων - Πρέβεζας.

Είναι αξιόλογο το ενδιαφέρον της πολιτείας

για τον τόπο αυτό! Γιατί η ηπειρωτική αυτή γωνιά έχει ακόμα ζωή. Κατοικεί κόσμος και ασχολείται με την γεωργία και την κτηνοτροφία. Επιβάλλεται να ολοκληρωθεί το οδικό δίκτυο. Ο πληθυσμός αυτός εργάζεται στην περιοχή του, παρά τις αντίξοες συνθήκες που αντιμετωπίζει. Περιφρονεί την αστυφιλία, αποδίδει στην κοινωνία και ανταποδίδει με την παρουσία του την πρέπουσα τιμή και αξία στον ιστορικό χώρο.

ΗΤΑΝ ΚΑΙΡΟΣ

Ηταν καιρός πλέον να γίνει η διαπλάτυνση του δρόμου, η κατασκευή γεφυρώσεων, η τοποθέτηση κιγκλιδωμάτων και

κυρίως η ασφαλίτισή του όλου οδικού δικτύου της Λάκκας Σουλίου, από τη Σκάλα της Παραμυθιάς - Πετούσι - Πράδαλα - Ζωτικό - Σιστρούνι - Ρωμανό - Παλαιοχώρι - Σερζιανά, που παραμένει ακόμα στην άγονη χωμαδρομική μορφή.

Αντιστρέφονται οι συναισθηματικοί όροι! Η αγανάκτηση των μαρζομένων κατοίκων της περιοχής μετατρέπεται σε ευχαρίστηση και αγαλίαση. Σε απαντοχή και πρόοδο άλλων έργων βασικών ζωτικών, έργων υποδομής για τον τόπο.

Με το σκεπτικό αυτό διαβλέπεται στον ορίζοντα κάποια ίση μεταχείριση παροχής προς τις περιοχές της έξω χώρας στον οικονομικό τομέα.

Οι Λακκιώτες δεν πρέπει να μένουν νωχελικά με τα μακροσκελή Νομαρχιακά Προγράμματα και τις μεγαλόστομες ημερίδες διαφόρων υπηρεσιών κι άλλοι να καρπούνται οικονομικές μερίδες λέντος.

Μπορεί να πλησιάζουμε τα όρια δικαίωσης.

Τα έργα θα το δείξουν στα επόμενα μικροχρονικά περιθώρια.

Με αυτά αποχαιρετούμε το 1990 και αισιόδοξοι απενίζουμε την καινούργια χρονιά 1991.

Η ΠΙΑΣΣΑ

Τούτο το μικρό άρθρο δεν έχει να κάνει με Λαογραφία κι ως έχει σαν τίτλο την παραδοσιακή λέξη που στη σημερινή λέγεται γέφυρα. ξύλινη ή πρόχειρη πόρτα.

Είναι μια φωνή έντονης διαμαρτυρίας των κατοίκων της ΜΠΕΣΤΙΑΣ και ΜΟΥΚΟΒΙΝΑΣ για τη μη αντικατάσταση της Λιάσσας με κανονική γέφυρα.

Ας δούμε όμως πως έχει το θέμα αυτό που είχαμε ξαναγράψει παλαιότερα.

Στο πέρασμα του παλαιού βατού δρόμου από Μπεστιά για Μουκοβίνα από τότε που συγκροτήθηκαν τα δυο αυτά πανάρχαια χωριά οι κάτοικοι για να περάσουν το ποτάμι το χειμώνα έκοβαν δυο λουμακερά πλατάνια οχτώ με δέκα μέτρα κα. τάριχναν οχτιά σ' οχτιά. Επειτα έπλεκαν ξύλα και κλαριά τσερμοντζέλας και ρικιού και διάβαιναν τον φουρτουνιασμένο Αχέροντα.

Μέχρι πρότινος ο υπεραιωνόβιος Μήτση Παππής ήταν ο κύριος κατασκευαστής και συντηρητής της Λιάσσας. Σήμερα έχει γίνει αδιάβατη. Τρίζουν τα ξύλα γυμνά και σαρακοφαγμένα.

Συνενώνουμε τη φωνή

μας με αυτή των κατοίκων των δύο χωριών και ρωτάμε απ' ευθείας τον κ. Νομάρχη Ιωαννίνων και τις αρμόδιες υπηρεσίες της Νομαρχίας.

Γιατί τόση αδιαφορία για ένα έργο τόσο σπουδαίο όσο και αναγκαίο για την εξυπηρέτηση των δύο αυτών χωριών που συνεχώς σε μια κοινότητα χωρίς να τα συνδέσετε οδικά;

Κάθε φορά απ' ότι μας πληροφόρησαν είναι στον προγραμματισμό της κοινότητας. Μήπως πρώτα πρέπει να παρασυρθεί η ΛΙΑΣΣΑ απ' τα νερά του ποταμού παίρνοντας μαζί της μέχρι τον Αδη όπου φθάνει ο Αχέροντας και αθάως ανθρώπινες ζωές;

Δεν πιστεύουμε να είναι παρόμοια περίπτωση απ' αυτή που με λίγα λόγια εξιστορήσαμε σήμερα που βρισκόμαστε στο κατόφλι του εικοστού πρώτου αιώνα και με τόνα πόδι μας στην ΕΟΚ.

Κύριοι του Νομαρχιακού Συμβουλίου που αποφασίζετε για τα έργα του Νομού μας δε ζητάμε πολλά, μόνο το Ένα Δέκατο απ' αυτά που δώσατε στην Αετορράχη. ΜΟΝΟ ΤΟ ΕΝΑ ΔΕΚΑΤΟ!

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

Πατριώτες Λακκιώτες
Η "ΦΩΝΗ" με την ευκαιρία της μεγάλης γιορτής των Χριστουγέννων αλλά και με την Ανατολή του νέου χρόνου σας εύχεται να ζήσετε Χρόνια Πολλά και νάναι αυτά ευτυχισμένα και δημιουργικά και πάνω απ' όλα να έχετε ΥΓΕΙΑ.

Ο ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΣ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΑΧΛΑΔΕΑΣ εύχεται στα
μέλη του Χρόνια Πολλά
και χαρούμενο κι
ευτυχισμένο το ΝΕΟ
ΕΤΟΣ.

ΑΛΟΤΙΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Από τα ανέκδοτα διηγήματα του Ευαγ. Κολιάκη με τίτλο "Παιδικές Θύμισες"

Παραμονή Χριστουγέννων. Καθισμένος σε μια άκρη του σαλονιού, είπα να γράψω ένα Χριστουγεννιάτικο άρθρο για τη "ΦΩΝΗ" μιας και το καλούν οι μέρες.

Δε μ' άρεσε ο πρόλογος και τον έσχισα. Βάλληκα να συγκεντρώσω τη σκέψη μου στο χαρτί και στο μολύβι μα δεν τα κατάφερα. Ηθελε ντε και καλά να πάει σεργιάνι. Ετσι ξέφυγε από τούτη την πολύθυνη, ιλλυγκιώδη και αγχώδη καθημερινότητα για να πάει κάπου τριάντα χρόνια πίσω. Σαν γύρισε έκασα κι έγγραψα όλα όσα μου θύμιζε για κείνα τα παιδικά μου Χριστούγεννα.

Είχε γυρίσει η μέρα δειλινό ένα μύρο σύγγεφο είχε κάσει στις γύρω κορφές των θουνών. Θάψαν δε θάψαν κάνα δυό ώρες μέρα. Ο ήλιος αν και δε φαινόταν σε δύο φκέ-ντες δρόμο ακόμα θα θασίλευε. Οι μάνες στη Μπογύρτα είχαν κλειστεί. Απ' τη μεριά της Παραμυθιάς πέρα από τη θάλασσα των Κορφών μπουμπουνίζε βαθιά. Ο καιρός έδειχνε χιονιάς. Βγήκε στην πόρτα η γιαγιά με το γελαστό της πρόσωπο, χαρμάδιε τις καρύδες που είχε στην ποδιά, μας τις ροίρασε και είπε παρακαλέτα και προσταχτικά μαζί:

- Αίντε τώρα θλαστάρια

μου να κάνετε μια γύρα να μου μάσετε ομπυπαλάκια για τη φωτιά. Θέλω απ' όλα τα κλαριά γιατί θα περάσει το θράδυ, χρυσά μου, η Παναίτσα με το κουτσό το γαϊδουράκι και το παιδάκι της αγκαλιά να ξεσταθεί.

Τρέξαμεν όλα τα μαζού-μια στα γύρω χωράφια και κηπάρια να φέρουμε από μια αγκαλιά ξύλα διάφορα, για το πάντρεμα της φωτιάς. Ετσι λεγόταν ετούτη η φωτιά που έπρεπε να έχει απ' όλα τα ξύλα γιατί όπως έλεγαν οι μεγάλοι αν δεν δόκεις τη μέρα τούτη ξύλο απ' το κάθε κλαρί σου, σκουλικιάζει και σέπεται ο καρπός την Ανοιξη.

Σαν γυρίσαμεν στο σπίτι όλα είχαν αλλάξει. Όλα έδειχναν γιορτινά. Είχε στρώσει η μάνα δυό ριγωτές θελέντζες στις αγκωνές και παρακάτω χοντρά καινούρια σαϊσματα αργασμένα στα μαστάνια του Βυρού. Στα δυό ξύλινα κρεβατάκια απ' έδω κι απ' εκεί είχε στρώσει δυό χρυσάφινες φλοκωτές.

Το τζάκι είχε καθαριστεί από την περίσια στάχτη για να μαζευτεί εκεί η καινούρια μας και δεν έκανε να την πετάξουμε όξω μέχρι να ξελεχωνέψει η Παναγίτσα.

Τα πυρομαχία γυαλισμένα απ' το ακόνισμα των μαχαϊριών συγκρατούσαν

την προύσια και τη χόβολη που ήταν έτοιμες για να ψήσουν τις πατροπαράδοτες τηγανίτες, τα σπάρνα-να του Χριστού, έτσι τις λέγαμε.

Λαγιάσαμε στ' αφράτα στρωσίδια και καρτερούσαμε ν' αρχίσει το ψήσιμο των σπάρνων. Ο πατέρας πήρε το μεγάλο μασά και τσουγκρίσε τα πουναρ-ρίσια κούτσουρα. Χιλιάδες σπίνες ξεπήδησαν που διπλοαϊόζονταν σαν ξανασκαγαν στον αέρα.

Με τελετουργικό τρόπο έλεγε κάθε φορά που ξεπηδούσαν οι σπίνες:

"Τόσα πρόβατα, τόσα γίδια, τόσα αρνοκάτσικα κ.λπ."

Επειτα έβαλε την πιρου-στία και απάνω της μια μεγάλη και λεπτή μαυρόπλακα που είχε φέρει από του Κούτρου και είχε απ' την αρχή της σαρακοστής τοποθετήσει στο μέσα μέρος απ' τον μπουχαρή. Τη σταύρωσε με την σιμιγιά και έριξε απάνω της μια κουτάλα κουρκούτι. Φούσκωνε το ζυμάρι κι έσκαγε εδώ κι εκεί κάνοντας διάφορα παράξενα σχήματα.

"Να ο Χριστούλης να και η φάνη" μας έλεγε η γιαγιά μα δεν προφταίναμε να κοιτάζουμε και τα σχήματα άλλαζαν.

Εριχνε η μάνα τις ψημένες τηγανίτες στο νταβά τις περιέλουζε με νερόμελο και τις πασάλιζε με καρύδια. Απράν τι νοστιμιά ήταν αυτή... Γλύφαμεν τα δάχτυλα μέχρι να ψηθεί η άλλη τηγανίτα.

Ομορφες μέρες απλές χωρίς άγχη χωρίς πολλά προβλήματα. Όλος ο κόσμος μας ήταν όσο έβλεπε το μάτι σου. Ετσι τον φαντάζονταν και η γιαγιά όταν μας είπε:

- Κοιμηθείτε τώρα χρυσά μου και θάρθει η Παναγίτσα τη νύχτα να σας χαϊδέψει τα μαλλάκια, να σας φιλήσει στο μάγουλο και να σας ευλογήσει.

- Πότε θα προφτάκει μωρ' γιαγιά κι έχει και κουτσό γαϊδουράκι, της παρατηρήσα, τόσα παιδιά είναι.

- Προφταίνει καμάρι μου, μου απάντησε αυτή με βεβαιότητα.

- Και που είναι η Βηθλε-έμ; ρώτησε το αδερφάκι μου.

- Μακριά παιδί μου, πως να σου πω σκαπετάς απ' την Μπογύρτα κι αίντε, αίντε φτάνεις στην Αθήνα.

Ακόμα πέρα είναι το σόλυμα κι και λίγα κατούλα η Βηθλε-έμ.

Καμένη γιαγιά απλά ένοιωσε και τούσε τα πράγματα.

Τα λόγια της θα πουν αξέχαστα εκείνα τα Χριστούγεννα...πέρα μακριά...

Η καλλιτεχνική συμβολή των αδελφών Πάτσι στα Γιάννινα

Στις αρχές του μήνα Δεκέμβρη εγκαινιάστηκε στα Γιάννινα πρωτότυπη έκθεση έργων τέχνης στην οδό Κασιμπήρου αριθ. 4 κοντά στο Δημαρχείο της πόλεως.

Είναι των νεαρών καλλιτεχνών αδελφών Σπύρου και Βασίλειου Πάτσι, εκλεκτών συμπαιριωτών μας από τους Γεωργάνους.

Κι άλλες εκθέσεις έχουν περάσει από την μικρή μας πόλη. Τούτη όμως έχει κάτι ξεχωριστό, για δέκα μέρες, παλαιές δημιουργίες Ελλήνων που ασχολήθηκαν με τις Εικαστικές Τέχνες. Άλλοι ζουν άλλοι όχι. Μας φέρουν αντιμέτωπους με αξιόλογα έργα ζωγραφικής του Τσαρούχη, του Σικανίου, του Φωκά, του Μάλαμα, του Χαϊκάλη, του Παπαλουκά κ.α.

Δεν είναι μόνο αυτό. Η έκθεση Πάτσι έχει μέλλον. Δεν είναι κάτι προσωρινό. Είναι μια Αθηναϊκή Γκαλερί. "Αθήνα Παρνασσός". Θα είναι διαθέσιμη.

ΒΟΥΛΚΑΝΙΖΑΤΕΡ
ΖΥΓΟΣΤΑΘΜΙΣΕΙΣ
ΖΗΣΗΣ ΓΙΑΝΝΟΣ

Λεωφόρος Δαυλίου
Βιαντί Βουλ

ΜΠΟΥΤΙΚ ΜΙΡΑ
Εμπορικό Κέντρο Αραβαντινών
ΧΑΡΑ ΧΑΡΙΤΟΥ

Επίκαιρα θέματα ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΣΥΓΚΡΙΣΕΙΣ

Τον τελευταίο καιρό παρακολουθώ με πολύ ενδιαφέρον τόσο τον τοπικό και Αθηναϊκό τύπο όσο και τα άλλα μέσα ενημέρωσης ραδιόφωνο και τηλεόραση. Το θέμα που με εντυπωσιάζει περισσότερο και που μου δημιουργεί δυνατές εντυπώσεις είναι αυτό της παιδείας. Κυρίως οι διεκδικήσεις των μαθητών από τις αμέσως προσιτάμενες υπηρεσίες μέχρι το υπουργείο.

Αποχές από τα μαθήματά τους οι μαθητές συνεπικουρούμενοι πολλές φορές από τις δηλώσεις των καθηγητών. Συγκεντρώσεις άτακτες και χωρίς πρόγραμμα και αποκορύφωμα όλων αυτών και άλλων πολλών οι καταλήψεις των διδακτηρίων και των γραφείων των καθηγητών. Τις περισσότερες φορές οι γονείς των παιδιών μαθητών σύρονται ουρανοί σ' όλη αυτή την ιστορία.

Πρόσφατα άκουσα και δηλώσεις μαθητών, δηλώσεις που μου έκαναν, ομολογώ, τεράστια εντύπωση. Διερωτήθηκα τόσο χειραφέτηση, αλήθεια, από που πηγάζει; Μπράβο σκέφτηκα στα σημερινά παιδιά, όμως το ερώτημα μου είναι: Πως τα πάμε με τα μαθήματά τους; Τα πάμε άραγε τόσο καλά; Γνωρίζουν την οικονομία της οικογενείας των όπως γνωρίζουν αυτή του Ελληνικού κράτους;

Δεν είναι στην πρόθεσή τους να κάνουν μαθήματα, δηλαδή να μην είναι οι καταλήψεις των διδακτηρίων και των γραφείων των καθηγητών. Τις περισσότερες φορές οι γονείς των παιδιών μαθητών σύρονται ουρανοί σ' όλη αυτή την ιστορία.

Πρόσφατα άκουσα και δηλώσεις μαθητών, δηλώσεις που μου έκαναν, ομολογώ, τεράστια εντύπωση. Διερωτήθηκα τόσο χειραφέτηση, αλήθεια, από που πηγάζει; Μπράβο σκέφτηκα στα σημερινά παιδιά, όμως το ερώτημα μου είναι: Πως τα πάμε με τα μαθήματά τους; Τα πάμε άραγε τόσο καλά; Γνωρίζουν την οικονομία της οικογενείας των όπως γνωρίζουν αυτή του Ελληνικού κράτους;

Παραδίδονται μαθήματα
Η Χριστίνα Παντούλα καθηγήτρια
χημικών παραδίδει μαθήματα
φυσικοχημείας σε μαθητές γυμνασίου
λυκείου.
Πληροφορίες στο τηλ. 36588.

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
Δ. ΤΣΟΥΜΠΟΣ
8ο χιλ. εθ. οδού Ιωαννίνων - Αθηνών

Ιατρικά θέματα ΟΧΙ ΣΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Το πρόβλημα των ναρκωτικών, είναι πρόβλημα όλων μας. Τα ναρκωτικά απειλούν σήμερα, το παρόν και το μέλλον του τόπου μας. Γι αυτό και η ευθύνη όλων μας είναι μεγάλη.

Τα τελευταία εννέα χρόνια οι θάνατοι από ουσίες που προκαλούν εξάρτηση εικοσπλασιάζτηκαν... Το 10% των νεαρών ατόμων και των δύο φύλων κάτω από τα 18, έχουν δοκιμάσει κάποιο ναρκωτικό... Σχεδόν κάθε ημέρα πεθαίνει κι ένας τοξικομανής... Ο ετήσιος τίρος της "επιχείρησης ναρκωτικών" στη χώρα μας ξεπερνάει τα 300 εκατ. δολάρια.

Αυτά είναι μερικά από τα στατιστικά στοιχεία, αρκετά όμως για να αποδόσουν τη θλιβερή εικόνα του "κόσμου" των ναρκωτικών. Ενός κόσμου που "τρέφει" ανελέητα, μέχρι να εξοντώσει, τα άτομα που τον αποτελούν. Ενας σύγχρονος "Κρόνος" που τρώει τα παιδιά του. Παιδιά, που σε τρυφερά ακόμα ηλικία, εμπλέκονται στον "ονειρικό κόσμο" των ναρκωτικών και πριν καλά καλά το καταλάβουν "χάνονται".

Ευαίσθητες και συχνά ευλόγες προσωπικότητες οι νέοι, υποκύπτουν εύκολα στα απατηλά όραμα ενός τεχνητού παραδείσου, που

στην πραγματικότητα είναι αληθινή κόλαση.

Ο νέος, με προβλήματα που έχουν σχέση στις σπουδές του, την επαγγελματική και κοινωνική επάρκεια και επιβίωση, αναζητά πρώτος κάποια διέξοδο. Η αναζήτηση αυτή μαζί με την έλλειψη εμπειριών και σωστής ενημέρωσης, ανοίγουν το δρόμο προς τα ναρκωτικά, που παραμονεύουν για να προσφέρουν την εύκολη λύση, που στην πραγματικότητα όμως είναι φυγή και όχι αγώνα για την επίλυση του προβλήματος.

Στη χώρα μας σήμερα υπάρχει αυξημένη χρήση ναρκωτικών. Γενικός είναι ότι τα περισσότερα των χρηστών και ιδιαίτερα των εξαρτημένων από την προώθη, έχουν γίνει τον τελευταίο καιρό περισσότερο συχνά. Και το τραγικό είναι ότι έφτασαν και στα σχολεία...

Η χρήση ναρκωτικών μοιάζει μ' ένα λαθρινόχο χωρίς έξοδο. Ενα παιχνίδι, που ο μόνος τρόπος να κερδίσει κανείς, είναι να μην παίζει ΠΟΤΕ. Γιατί όπως ομολογούν ένας 18χρονος χρήστης Όλοι μου έλεγαν πόσο υπήλα θα με "ανεδαζαν" τα ναρκωτικά. Κανείς όμως δεν μου είπε, πόσο χαμηλά θα μ' "έρριχναν".

ΟΧΙ στα ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ ΝΑΙ στη ΖΩΗ.

ΚΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Κέντρο Υγείας Δερβιζάνων	31555
Νοσοκομείο Γ. Χατζηκώστα	33461
Εξωτερικά Ιατρεία (ραντεβού)	77562
Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο	99111
Πυροσβεστική	199, 26222, 26440
Άρσηση Επείγασης	100
Υπερ. Κέντρο ΟΤΕ	151
Βλάβες ΟΤΕ	121
Πληροφορίες ΟΤΕ	131
ΔΕΗ (βλάβες)	26251
ΕΛΙΑ	104
EXPRES SERVICE	154
Ράδιο Ταξί	39777
ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΙΑΤΡΕΙΑ	
Κοπάνης	91251
Σ.Χ. Δερβιζάνων	31201
Σ.Χ. Πεντολάκκου	91231
ΠΡΟΠΟ - Λαχεία	111
Ειδήσεις	115
Καιρός	149
Ωρα	141

ΚΑΦΕ - ΜΠΑΡ "ΟΡΦΕΑΣ"

Ευαγ. Πεπώνη
Καλό ρακί, καλός μεζές και σπέσιαλ καφές
Εμπορικό Κέντρο Ορφέα
Γιάννινα

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ Ενθύμιο παλαιών φίλων

Ο δάσκαλος, μετέπειτα Γυμνασιάρχης Κων/νος Σιωμάκος, ο Κελιάς Σκουλίκας όρθιος και ο Κώστας Τσίρος, από το Γόσκαι (Αχλαδέα) Λάκκας Σουλίου.
Φωτ. αρχείο Αναστασίου Παππά.
Δοϊράνης 66 Ν. Κυψέλη Αθήνα.

ΤΟ ΚΟΥΙΖ ΤΟΥ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟΥ ΜΗΝΑ

Ήταν πολύ δύσκολο να αναγνωρίσει κανείς τον εκφραστικό νέο τον καθιστό στη φωτογραφία με το ριχτό παύρο μαλλί. Το δώρο που είχαμε αποφασίσει ήταν αρκετά μεγάλο. Παρά τα γράμματα που ήρθαν στην εφημερίδα μας και τα πολλά τηλεφωνήματα κανείς δε μπόρεσε να δώσει τη σωστή απάντηση.

Οι Τσοκασίτες τον παρομοίασαν με τον Μπάτσα Λίσα Αποστολάκη. Οι Κιωνί-

τες με το Μήτσιο Χαρίτο κ.λ.π.

Για να μη κρατώ ακόμη την αγωνία σας σας γράφω, πως το πάρει το ποτό μου. Από τα αριστερά προς τα δεξιά. Ράδης Ν. Ράδης από τα Δερβιζιανά, Παπαχριστόδουλος Κόντες από το Παλαιχώρι Μπότσαρη και Μιχάλης Σ. Ράδης από το Λεπάδι.

Ήταν λοιπόν το ζητούμενο πρόσωπο ο Παπαχριστόδουλος. Λεβέντης, γλεντζές και χορευτής από τους λίγους.

Κριτική Βιβλίου "ΤΑ ΤΣΕΡΙΤΣΑΝΑ"

Συγχαίρουμε και σφίγγουμε το χέρι του συγγραφέα κ. Δ. Κωλέτση για την πολύμοχθη λαογραφική συλλογή κι έκδοση του πονήματος.

Πάλλονται οι ευαίσθητες χορδές της ψυχής του από τη ζωή και τις συνήθειες ενός δοκιμασμένου λαού ενός τόπου.

Σαν οι μέλισσες που συγκεντρώνουν τη γύρη, έτσι κι αυτός όλα τα χρόνια έκανε τη λαογραφική του συλλογή. Η συμβολή του στην ιστορία του χωριού του και στον ευρύτερο πνευματικό τομέα είναι ανερίοριστη κι ανεκτίμητη.

Το κεφάλαιο των επιστημόνων ιατρών της περιοχής μας είναι συναρπαστικό και συνυφαίνεται με τη ζωή των κατοίκων της δύσκολης κι άγονης περιφέρειας. Όσοι το διαβάσουν θα αποκομίσουν τις καλύτερες εντυπώσεις.

Θα παροτρύνει τους Ιπποκράτειους επιστήμονες σε μια εθελοντική προσφορά καθενός στον

σκληρό τόπο. Εδώ μια φορά το χρόνο σε δωρεάν ακρόαση ασθενών στο Αγροτικό Ιατρείο Τύριας ή Ρωμανού ή στο Κέντρο Υγείας Δερβιζιάνων.

Να ανταμωθεί και να δει την εφαρμογή της επιστήμης του Ασκληπείου με τα κυρήγματα

του Θεανθρώπου των αποστόλων και στανισμού. Κι πρωτοτυπία, που γίζει το όριο των ματιών των Αναργύρων Κορμολιανού, αλλά και ψυχικό θάλαμο του ρίκου Ντυνάν.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Η Ελένη Ζήκου του Νικολάου από την Αχλαδέα είχε εισαχθεί πρώτη στη Φιλοσοφική Ιωαννίνων πριν τέσσερα χρόνια. Συνέχισε να κρατάει την πρωτιά όλα τα χρόνια μέχρι που τελειώνοντας εφέτος το Ιδρυμα Κρατικών Υποτροφιών την επέλεξε για μεταπτυχιακές σπουδές, στο Φιλο-

σοφικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Για όλα τα παροτρύνει αλλά και γιατί υπόσχεται γάμο με εξαίρετο επίσης νοσητή μοναχό καθηγητή μαθητικών κ. Δημήτρη Ριδώνος η ΦΩΝΗ ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ χαίρει θερμά και προέχει αίσιο και προέχο μέλλον.

Προς όλους τους Συνδρομητές της "ΦΩΝΗΣ"

Με αφορμή την επιταγή που πήραμε από τον πατριώτη Θεοφάνη ΓΙΑΝΝΑΚΗ και την σημείωση που έκανε στο απόκομα: "Σας στέλνω αυτά τα χρήματα για την εφημερίδα σας".

Φίλε ΦΑΝΗ ευχαριστούμε για την οικονομική ενίσχυση, όμως θα πρέπει να γνωρίζεις ότι η εφημερίδα δεν είναι δική μας μα και δική σου.

Η "ΦΩΝΗ" ανήκει σ' όλους τους Λακκιώτες.

Ετσι αγαπητοί μας, πει να αισθάνεστε μικρή πατριωτική νικητική εφημερίδα "ΔΙΚΗ ΣΑΣ".

Όσο για μας, απλά στε επιστρατεύσαμε καθήκον που έχουμε τον τόπο μας κι εμείς οικονομικές ενισχύσεις με όποια άλλη συμπαράσταση στην σύνταξη και δικό σας καθήκον.

Αυτά από τη στιγμή πολλή αγάπη και ΧΡΟΝΙΑ".

Η ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΔΕΡΒΙΖΙΑΝΩΝ 1966
ΕΥΧΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ
ΣΥΜΜΑΘΗΤΕΣ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΚΑΛΑ.
Για τον καινούριο χρόνο
ΕΥΧΕΤΑΙ ΕΠΙΛΥΣΗ ΚΑΘΕ
ΕΙΔΟΥΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ.
Καλή αντάμωση στο
καθορισμένο ραντεβού!

ΣΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Από τους παρακάτω συμπατριώτες λάβαμε τις συνδρομές. Τους ευχαριστούμε θερμά.

Ράδης Αλεξ. 1000
Βλάχος Δημ. 1000
Αφοί Τζώρτζη 2000
Μπέτσης Βασ. Ι. 1000
Παπασταύρος Βασ. 1500
Γιάννος Ζήσης 3000
Γιαννάκης Θεοφ. 2000
Παντούλας Δημ. 1000
Υφαντής Δημ. 1000
Οικονόμου Κων. 1000
Γκόγκας Χρ. 2000
Μάρκου Παύλος 600
Ζήκος Θρασ. 2000
Ράδης Νικ. 1000
Ράδης Ράδης 1000
Δούλης Νικ. 1000
Κιτσόπουλος Κων. 2000
Κόλλιας Γιώργος Χρ. 1200
Τάσσης Δημ. 1000
Χαριλόη Λαυρ. 1000
Τσέλιος Λάμπρος 1000
Παππάς Γιώργος Σπ. 1000
Κώτης Χρ. 1000
Τζίμας Ιωάν. Κων. 1000
Κατσούρας Γιώργος 1000.